

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

12. Majj. Het leven vande Hh. Domitilla, Eufrosyna, Theodora, Maeghde[n] ende martelaerssen. an. 98.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

H. DOMITILLA

12. MAY.

A. 98.

EUPHROSINA, THEODORA,

M A E G H D E N

ende Martelaerffen.

De H. Flavia Domitilla was de dochter van *Vt oude*
Plautilla/ende nichte van Flavius Clemens *Registers.*
Worghemeester / die rechtsweer was vanden
Keiser Domitianus. Dese hadde twee besne- *Der edel*
dene ende Camerlinghen / met name Perus *gheslachte*
ende Achilleus ghebroeders / die wierden tot den ghe- *van Domi-*
loove bekeert door de predicatie vanden H. Apostel Pe- *tilla.*
trus:ende sy vermochten soo veel by Domitilla met hun
goet exempel ende heylighe woorden / dat sy haer soo
verre brochtē / dat sy Christen wiert; sonder opsicht te ne-
men op haer groot gheslachte / noch haren grooten rijck-
dom / noch op de vervolginghe / die daer soude op-rijzen /
om dat sy Christene was. Als nu Domitilla Christene
was / soo wierdt daer ghehandelt om haer te houwelijc-
ken met een seer groot Heere / ghenaeint Aurelianus. *Vermaen*
Ende alsoo sy op eenen tijdt haer kostelijck kleeedde / en- *haerder*
de palleerde met groote curieusheyt / inde teghenwooz- *dienaren*
dicheyt van hare twee dienaren; soo sepdē sy tot haer: *tot haer.*
Andien ghy / o Domitilla, soo groote neersticheyt dedet
om uwe ziele te verciereu met deughden / als ghy doet
om u lichaem te verciereu / om te behaghen Aurelianus /
den sone vanden Worghemeester; ghy soudt sonder twij-
fel I E S V S Christus behaghen; ende hy soude u nemen
tot eene Wuydt / ende hy soude maken / dat dese uwe
schoonheyt / die in 't eynde moet verflisen / eeuwelijck
soude blijben; en vermeerderen soude in 't rijck der He-
melen. Domitilla antwoorde: Ten is niet quaet dat ick
houwelijcke / om kinderen te hebben / ende erfghenamen
in mijn gheslachte / ende dat ick met dit boornemen my
schicke ende verciere / ende begheere te ghenieten de ge-
nuchten des houwelijcx; aengesien de selve seer wel over-
een

een-komen met de nature / die Godt gheschapyen heeft.

Hier op antwoorde *Aereus*: Vrouwe, ghy slaet uwe ooghen op de ghenuchten van dit kranck ende verganckelijck leven, ende ghy en bemerckt niet de stant-vastighe ende eeuwige wellusten vande salighe eeuwigheyt. Ghy aensiet het goet dat in 't houwelijck is, ende ghy en bemerckt niet de lasten ende onghevallen des selfs: ende Vrouwe, ick wilde wel dat ghy die met aendachten bemerckte, eer dat ghy verliest t ghene dat ghy nu hebt.

Ongeballen
banden hou-
welijcken
staet.

Want eene maghet die houwelijckt verliest den naem van maghet, ende vry zijnde, maect sy haer selven slave van eenen vremden man, die sy niet en kent; ende dickwijls wort sy als een slave ghehandelt; ende indien haren man op haer ghestoort wordt, verbiedt hy haer met hare maghen, ja oock met hare eyghen ouders te handelen, dat sy die niet en sie, niet en hoore, niet en spreke; ende hy beneemt haer al daer sy ghenuchte in heeft: ende indien hy jalours is, soo neemt hy in 't quaetste, al't gene dat de vrouwe met een oprecht herte doet. *Achilleus* seide: De mans pleghen hen, eer sy houwelijcken, te bewijfen seer beleeft, ghespraecksaem ende vriendelijck tot den dagh vande bruyloft: maer als sy hunne vrouwen nu in huys hebben, veranderen sy soo, dat sy schijnen ander te wesen, ende handelen met haer soo sy willen, niet alleen met quade woorden, maer oock met quade werken. Maer ghenomen dat den bruydegom niet jalours en zy, noch ongeschickt, wat profijt heeft de bruydt van sijn gheselschap? Indien sy gheene kinderen en hebben, wat grooter gestoortheyt ende toorne is daer? Indien sy kinderen krijght, wat moeyelijckheden heeft sy grootgaende, wat weedommen in 't baren, wat perijckelen om 't leven oft de ghesontheydt te verliefen? Hoe veel moeders hebbē het leven verloren, om dat sy hunne kinderen hebben verloren? Wat moeyten hebben sy om die op te brenghen? Wat vreesse om die te verliefen? Wat benautheden ende droefheden, indien de selve wulpsch, wederspannigh ende onghehoorsaem worden? Indien sy worden creupel, manck, doof, stomme, ghebult, mismaect, sot, oft leelijck, oft andere smetten, ghelijckmen daghelijcx siet, oock inde kinderen der Princen ende Heeren, ende vanden ghenen die hen selven saligh achten? Ick en begheere niet te segghen vande forghvuldigheden, benaut-

Perijckelen
banden
selven.

benauwtheden ende perijckelen, die de dochters medebrenghen, om op te brengen, te bewaren, ende te houwelijcken, ende in staet restellen. Hoe luttel sonen zijnder goëdt, ende verlichtinghe voor de ouders? Hoe veel zijnder die de selve verblijdt hebben, als sy geboren wierden, ende noch meer als sy sterven? Hoe veel zijnder geboren geweest, om te zijn een cruyts ende torment voor de ghene die hen voordtgebrocht hebben, ende tot on-eëre van hun huys, ende bederffenisse van de ghemeente, ende tot eene schande van hun gheslacht, ende tot hunne eyghen bederffenisse: die met hunne ellenden ende droe-ve ongevallen verandert hebben alle de ghenuchten van hunne moeders in droefheyte, alle hunne blijdschap in benauwtheydt, ende alle vreught in weeninghe. Ende in t korte geleyt, indien men in een tafereel konde schilderen alle d'ongevallen, pijnen, sorghvuldigheden, vreesen ende ellenden, die eene ongheluckighe vrouwe lijdt, als sy trouwt eenen ongheschickten man, de selve soudenghe-noeghsaem zijn, om de vrouwen t'onderwijsen, ende haer te benemen de begheerte om te houwelijcken.

Als *Achilleus* alle dese redenen gheseyt hadde / soo aenbeerde *Mercurus* het woordt ende seide: O hoe saligh is de maeghdelijckheyte, die buyten alle ellenden is, ende is Gode aenghenam, ende heeft hem tot eenen Bruydegom, ende is op der aerden dat d'Engheleyn zijn in den hemel! O kostelijcken ende onwaerdeerlijcken schat, die eens verloren zijnde, niet meer wederom ghekreghen en kan worden! O goddelijcke liefde, ende hemelsche, niet menschelijcke sterckheydt, door welcke de Maghet haer vleesch verwint, ende wederstaet hare sinnelijcke begeerlijckhedē ende triompheert van de werelt, van de doot, ende van de helle; ende verwerft in den hemel een nieuwe croone, die aen niemandt dan aen de Maeghden en wordt ghegheven; die altoos gheniet den wellustighen ende seet soeten voorsoemer des Paradijs; ende wandelt door de velden die vol zijn van wonderlijcke ende soetnieckende bloemen, sonder vreesse van sieckte, oft eenighe bederffelijckheyte, noch quade handelinghe van den man; want sy is eeuwelijck verlaemt met haren alder-soetsten Bruydegom *Iesus Christus*, ende met sijne alder-suyverste liefde, ende is van hem eeuwelijck ghetoeft. Verkiest dan, Vrouwe *Domitilla*, welcken van dese twee Bruydegoms

Droefheyde
van quade
kinderen.

Lof der
maeghdes-
lijckheyde.

degoms ghy begheert, oft Iesvs Christus, die sijne bruyt altoos toeft ende noyt en sterft; oft eenen sterffelijcken mensch, die u (hoe goet hy oock is) sal moeten verlaten. **Percus** ende **Achilleus** seyden dese ende andere redenen aen **Domitilla**; ende aenghesten sy eene seer wijse **Maghet** was / wierdt sy door de selve beweeght / ende verlicht met het hemelsch licht / segghende: Och oft Godt belijft hadde, dat ick dese uwe leeringhe hadde gehoort, eer ick de bruydt gheworden was! maer hoe wel dat het schijnt te late te wesen, nochtans en is't noch niet, indien wy middelen kunnen vinden, om mijne maegdelijckheyt te behouden, ende my te verlossen uyt de handen van **Aurelianus**, dien ick ten houwelijck beloeft ben. **De twee heilige broeders** yresen haer voornemen; ende sy ghinghen terstondt by **S. Clemens**, ende gaven hem te kennen het voornemen van **Domitilla**, die sijne nichte was / ende de begheerte die sy hadde om Godt hare repnichedyt toe te eyghenen / ende **Iesvs Christus** tot haren huyder dyn te nemen / latende **Aurelianus**. **Den heplighen Paus** andtwoorde hier op: My dunckt, dat dit den tijdt is, dat ghy ende ick ende sy verkrijghen de croone der martelien; maer aengheuen den Heere ons beveelt, dat wy niet en souden vreesen de gene die alleenlijck het lichaem kunnen dooden: laet ons niet achten den sterffelijcken mensch, om den onsterffelijcken Godt gehoorsaem te zijn, die den oppersten Prince is. **Ende hy ghingh met Percus ende Achilleus naer het huys van Domitilla**, ende hy wijede haer Godt toe / ghelyk sy begeerde. **Ten is niet wel ghelooftelick / hoe veel onghewallen ende verbolghinghen dese heilige Maget om dese oorsaecke leedt van haren bruydegom Aurelianus**: die soo veel dede by den Keyser **Domitianus** / dat sy ghebannen wierdt in een eylandt ghenomt **Pontia** / indien sy gheene offerhande en dede aen de goden; **Aurelianus** hem latende voorszien / dat hy den moedt van de H. **Maghet** soude vermoeden door de moepelijckheden ende quellinghen / om hem te trouwen. **Percus** ende **Achilleus** ghinghen met haer / om haer te dienen / ende te verroosten in haren noodt; ende woonden eenen tijdt by haer. **Ende Aurelianus** quam in het selve eylandt **Pontia** / om te sien oft sy niet verandert en was / noch haer ghegeven en hadde aen sijnen wille: ende bindende dat sy stercker ende standtvaestiger was dan te vooren in haer hepligh

Matth. 10.

Men moet
Godt meer
vreesen dan
de menschen.

Domitilla
wordt ghe-
bannen.

voor

voornemen/ en dat dese **H.** broeders haer onderhielen; soo keerde hy syne raserige ende gramschap op hen/ en nam voor hem hen te dooden. Hy dede hen wreedelijcken geesselen; ende hy sondt hen na Terracina aen **M.** nuncius Rufus / Oversten ende rechter van dat Landtschap/ om dat hy hen soude kastijden. Den Rechter siende dat hy hen noch niet soetigheyt / noch straffigheyt en konde brenghen / om de goden offerhande te doen (want sy seiden dat sy om geene sake verlaten en soude de leerlinge/ die sy gheleert hadden vanden gloziese Apostel Petrus) dede hen op een nieuw pynighen inde palepe/ en hunne syden vanden met yser gloepende plate/ en ten lesten onthoofden. **A.**uspicius hunnen discipel/ en meester van **S.** Domitilla, nam hunne lichamen/ en begroef die op rene erbe vande selve Domitilla, gheleghen op den wegh genaemt Ardeatina, niet verre van Roomen/ noch vande plaetse daer het lichaem van **S.** Petronella **M.**aget/ dochter van **S.** Petrus, begraven was.

A.urelianus verstaet hebbende de doot van Nereus en Achilleus, heeft op een nieu de **H.** **M.**aghet gaen besoecken; hopende haren sin te veranderen: maer soo hem terstont te keunen gegeven was/ datter noch Christenen waren / te weten Victorinus, Maro, ende Eutyclus, die haer gedurichlick vertroosteden; soo heeft hy hem laten voorstaen/ dat hy niet en hadde upt gerecht: niettemin/ heeft versocht dese oock te mogen dooden. Hy heeft bereken vanden Keyser/ indien sy de goden geen sacrificie en begheerden te doen/ dat hyse mochte doen sterben. En soo hy hen van 't Christen geloove niet en konde afrecken/ heeft bevolen datse als slaven hem onderwoyden souden zyn. Dese **H.** die hoorende/ hebben met eenne groote blydschap / ter gheletter plaetse komende/ om d'eere Gods begonst te liden: maer Godt almachtigh en heeft daerom syne dienaers niet vergeten/ die 't synder eere in soo verwoyden wercken hen oeffenden; want hy door hen eenigge mirakelen heeft laten gheschieden. Eutyclus heeft een kindt/ dat vanden boosen vyant was beseten/ verlost. Victorianus heeft een genesen/ die d'yp jaren lanck met de gheraektheyt te bedde hadde gelegen. Maro heeft oock een die langhen tydt water suchtygh hadde gheweest/ verlost ende gesont gemaeckt. Hy hebben oock veel menschen door hunne predicatien tot het Christen gheloove ghebrocht.

Nereus ende
Achilleus
worden
onthoofst.

Victorinus,
Maro, ende
Eutyclus,
die Domitilla
 vertroost
ten 12den
ghebanghen.

Hy doen
mirakelen.

Als nu Aurelianus dese dyp **H.** vande **H.** Mager hadde afgenomen/en sijne slavē gemaect/soo heeft hy waer beter te vreden gheweest / hopende daer mede sijn gram herte te stillen. Maer ondercussyn heeft hy spselven wat ongerust ende bedroeft ghevonden/ om dat hy niet en konde komen tot sijne uiterste begeerte. Hy nam voor hem/noch eens voor herlaetste een aenfoeckinghe te doen: waer toe hy by hem heeft geroepen twee edele jonghmanus/ghebozen binnen Roomen; waer van den eenen was genoomt Dulpitius/en den anderen Serdilianus / ende heeft tot hen geseydt: Maer dat ick hebbe verstaen/ dat de medeghesellinnen van Domitilla mijne huyfsvrouwe/te wete/ Euphrosyna ende Theodora, twee maeghden van groot verstant ende wijsheyt/ u zijn ten houwelijck beloest / ende dat seer haest de bryloft sal geschieden; soo begeerte ick van u om de liefde/die ghy lieden tot nu toe my hebt gethoont/dat ghy lieden soude van uwe brylids vercrighen/dat sy my nu soudent brystaen / ende helpen verwinnen 't herte van hare vriendinne Domitilla, op dat ick-se tot mijnen wille mocht crighen; want al-waer 't dat sy vastelijck voor haer hadde genomen/ my voor haren brydegom niet te nemen; nochtans hebbe ick soo goede betrouwen op uwe brylids/dat ick my niet anders en laet voorstaen/oft sy en sullē haer door hare groote gracie/wel-sprekentheyt/ende wijsheyt/van den wegh brenghen daer sy nu in is; waer naer mijn herte is verlanghende. Daerom bidde ick u / dat ghy uwe brylids sult belasten / derwaerts te gaen;ende dat sy alle wijsheyt ende verstant ghebrycken/om dit te weghe te brenghen. Dit heeft de jongelingen seer wel behaeght; ende willende sijne begeerte volbrenghen/hebben terstont Theodora en Euphrosyna by Domitillam ghesonden; die haer seer lieflijck heeft ontfangen:maer als sy sagen/dat de **H.** Brylids Christi den troost des werelts intrel achtende/en in plaetse van haer selven eenigh gemack aen te doen/haer lichaem kastgode niet vasten ende bidden / soo zyn sy gheheel verbaest gewest/ende seiden tot haer: Wat heeft doch te beduyden o Domitilla, dat ghy u selfs soo veel pijnē aen-doet/waer toe een soo mopelijck leven gheseydt? waerom soo strengelijck ghevast-doet ghy dit uyt vreesse van uwen Godt te misghagen? weest versekert / dat de maeghden haer niet alleenlijck inde wereldden moghen verbliden,

maer

Domitilla is
gheburigh in
vasten ende
bidden.

maer oock byjelijck tot den houwelijcken staet begeben; sonder nochtans de eere Godts te verminderen. Houdt op van spreken, (andt woerde de H. Domitilla) ick en gheloove niet, dat ghy, die met edele personen ghouwt zijt, hen soudt verlaten om andere van leeghen staet te trouwen; ende is't dat ghy sulckx niet en soudt doen, hoe wilt ghy dan dat ick soude verlaten mijnen Bruydegom, die den hooghsten, edelsten, ende rijcksten is, te weten den Sone Godts; die om de groote liefde, die hy hadde tot de menschen, selfs is mensch geworden: desen behooren de maeghden alleen te trouwen; aenghesien hare glorie, nae dat sy voor haer genomen hebben tot het eynde haers levens hare maeghdelijcke suyverheydt te bewaren tot sijnder eere, door de doot selve gheen eynde en sal nemen; maer veel meer vermeerderen; ende sy sullen veel claerder blincken in dat hoochste huys des hemels.

Dese twee Maeghden dese woerden hoorende / zijn in't herte heel beroert gheweest; waerom Theodora haer seyde: Ghy weet Domitilla, dat mijnen byzorder is blindt geworden / en is't dat ghy door de cracht van uwen Godt Christus sijn ghesichte kondt wederom gheven / soo sult gy mijne ziele winnē. Euphrosyna heeft oock geseyt: Ick hebbe een voesterse / die heeft een kleyn kindt dat stom is / is't dat ghy 't selve van uwen Godt sijne sprake kont verwerben / soo sal ick my oock bekeeren tot het Christen gheloove. De H. Maget dit hoorende / was veel vrieriger dan te voren / om dese twee Maeghden te bekeeren: waerom sy beval / dat men het stom kindt by haer soude byenghen: ende sy heeft seer vierichlijck met weeneden oogen haren hemelsche Bruydegom begonst te bidden / segghende: Openbaert, o Heere, openbaert dese twee Maeghden de wercken van uwe goddelijcke handen; en thoont dat ghy alleen den waerachtighen Godt zijt. Verhoort my doch o Heere, verhoort my, nae dat ghy selfs hebt gheseyt, dat ghy te vreden zijt te volkomen alle het ghene, dat men tot de eere van uwen naem begheerende is. Wilt dan, o Heere, om uwe goddelijcke glorie geven, dat dese zielen u mogen kennen, ende tot u bekeert worden. Hier naer heeft sy op den mondt van het stom kindt het tecken des H. Cruys ghemaect / daer by voegende dese woorden: Spreekt door de kracht van mijnen Godt. Terstondt heeft het kindt claerlijck upt ghesproken ende gheseyt: Daer en is gheenen anderen Godt, dan die Do-

De maeghden behooren Christum alleen te trouwen.

De H. Domitilla bidt voor de bekeeringhe van twee Maeghden:

Sy verkrijght de sprake aen een stom kindt.

mitilla aenbidt; ende al het ghene dat sy heeft gheleyt, is waerachtigh. Terstondt hebbe dese twee maeghden niet eene wonderlijcke devotie de H. *Domitilla* te voet gevallen/eysschende het H. Sacrament des Doopsels. De H. *Maghet* heeft haer vriendelijck omhelt / ende van der aerden op-heffende / beloest hare begheerte te volkomen; waerom sy haer terstondt begonst t'onderwijzen in het Christen gheloove. Onder-tusschen is gekomen den broeder van *Theodora*, vooz wien de H. *Domitilla* haer gebet seer devotelijck stoytede; waer door sy niet alle sijn gesicht en heeft verkregen na de lichame; maer ooc na de ziel; en sy niet alle sijn geselschap sijn Christe geworden.

Sp bekeert
twee bruyts
Euphrosyna
ende Theo-
dora.

Sp verlicht
eenen blin-
den.

Hier naer is *Aurelianus* met de bruydegoms van denenwe Christene Maeghden / ende niet noch meer ander volck vergadert; maer door dien dat dese bruydegoms hunne bruyts seer beminden / soo sijn sy terstondt haer gaen besoecken: ende siende haer niet seer deghelijck ghekleet / om haren hemelschen bruydegom (dien sy soo goedwillighlyck hadden ghetrouwt) te dienen / sijn sy teenemael verbaest gheweest; want het hen teghen nature dochte: daerom hebbe sy tot haer gesept: Wat menwigheyt is dit / o liebe bruyts: Du hebben geandtwoort: En siet ghy niet wat eenen loop van volck datter tot de H. *Domitilla* gheschiedt, ende datter alle daghe eene groote menichte van menschen tot het Christen gheloove bekeert wordt? weet oock dat wy door haer hulpe het gheloove van den waerachtighen Godt hebben ontfanghen; ende soo seer met sijne liefde sijn ontfeken door het H. Sacrament des Doopsels, dat wy niet en hebben kunnen laten, hem onse maeghdelijcke suyverheyt op te offeren: waerom wy hem voor onsen bruydegom hebben genomen; ende daerom onse kleederen verandert; en denckt dan niet dat dit uyt lichtveerdicheyt is geschiedt: naedemacl dat wy niet onse eyghen ooghen hebben gesten, dat den broeder van *Theodora*, die blindt was, is siende geworden; ende noch een ander kindt dat stom was, sprekende, door het ghebedt van *Domitilla* tot haren *Christus*: Dit wonderlijck werck heeft ons doen alle afgoderije verlatende, Christen worden, ende Christen voor onsen bruydegom trouwen.

Euphrosyna
en Theodora
doen belofte
van supbe-
heyt.

Ende
de
moed
moed

Dulcius ende *Herulianus* dit wonder hoorende / beweegt sijnre door de cracht Godts, hebben hen oock tot het Christen gheloove bekeert / ende sijn de H. *Domitilla*

zilla te voert gheballen / haer biddende dat sy hen soude willen doen doopen : 'twelck ghedaen wierdt van S. Iulianus ende Caesarius Diakens. Aurelianus dit niet wetende / en heeft niet op-ghehouden de jonghelinghen te vermanen tot hunne bryllofts-feeſte : maer alsoo sy eenen anderen bryldegom hadden verkozen / hebben sy gheseyt : Weet, Aureliane, dat *Domitilla* de bruyt *Christi*, door haer bidden, tranen ende mirakelen verkregen heeft van haren Godt (die den eeuwighen Vader is) dat onse bruyts het Christen gheloove hebben aenveert, ende de bruyts van sijnen H. Sone zijn gheworden. Danckt nu Godt almachtigh, die den blinden heeft siende gemaeckt, en den stommen sprekende; soo wy alreets hebbē gedaen. Verlaet, ô Aureliane, uwe valsche afgoden, die niet als duyvels en zijn, ende geloof in onsen, en uwen Godt.

Maer Aurelianus en heeft dese woorden niet gheacht / maer *Domitilla* doen roeyen; ende voerende haer naer de stadt *Terracina* / wilde haer (oft sy wilde oft niet) tot sijne vrouwe hebben. Daerom sloot hy haer in een kamer; en dede veel volck vergaderen / om de brylloft te vereeren: sy begonſten te danssē met groote vreucht; ende Aurelianus danste ende spronck soo seer / dat hy doot-viel; ter wijlen de H. Maget in 'tgebedt was / en onsen Heere badt / dat hy haer uyt sijne handē wilde verlossen. Hier door wierdt *Domitilla* bebyjdt van 't vercrachten dat sy vreesde / hoe wel niet vande doot : want *Luzorius* / willende wycken de doot van sijnen broeder Aurelianus / vā welcke hy seyde *Domitilla* d'oorſake was / verkreegh vanden Keyser *Trajanus* consent om haer te doodden; indien sy niet en wilde de goden aanbieden. Het dit voornemen quam hy te *Terracina*; alwaer hy *Domitilla* vondt met andere maeghden / die sy geraden hadde altoos maghet te blijven. Hy verſochte van haer dat sy den goden soude offerhande doen. Alsoo hy haer altoos volstandigh vondt in haer hepligh voornemen / met hare medegeſellinnen *Euphrosyna* ende *Theodora* in een kamer ghesloten zijnde / dede hy 't vyerbaer van buyten in steken / ende haer verbranden. Des anderdaeghs quam den Diaken *Caesarius*, ende vondt haer niet het aensicht op d'aerde liggen / ghelijck doen die bidden. Het vyer hadde haer 't leven ghenomen / maer niet gebzandt / noch geraeckt een hant van haren hoofde: ende hy begroef hare lichamen eerlijck.

Sulpitius
ende *Servi-*
lianus wo-
den tot
Christum
bekeert.

Aurelianus
dant ende
valt doot.

Domitilla
woyt met
den vyere
ghedoodt.